

Разсърди се добъръ юнакъ
 на майка си, на баща си.
 Той си влѣзе въвъ обори,
 та изкара врана коня,
 па си яхна лудо-младо,
 та отиде тамо — долу,
 тамо—долу въ Гюргюмъ града.
 Де излѣзли гюргюмджийки,
 гюргюмджийки, чорбаджийки,
 отговарятъ гюргюмджийки:
 — Ой те тебе, лудо-младо,
 недей сѣчи Гюргюмъ града,
 ще те даримъ добра дара,
 тънка риза копринена!...

Стана ми топло отъ пѣсенъта, закрихъ се задъ
 гърба на мама и притиснахъ запалената си буза до ра-
 мото ѝ. Тя изви шия, погледна ме и тихо ми каза:

— Нали вече си юнакъ, защо се срамувашъ?

Разсърдвамъ се на мама, но коледаритѣ преставатъ
 да ми обръщатъ внимание и азъ лека полека овладя-
 вамъ юнашеския си свѣнъ. Главатарътъ на коледарската
 чета става и сѣда, пристѣпва къмъ баща ми и му се
 покланя. Малката ми сестра подава боговицата, на татко,
 забучва сребърна пара и я подава на главатаря. Строи-
 ниятъ ергенъ цѣлува ржка, взема боговицата хваща я
 съ две ржце и я държи като рѣдка скжпоценостъ. Дига
 глава къмъ тавана и започва бърже да нарича. Благо-
 словията му къмъ дѣма и домакина е дълга и широка,
 колкото е широко човѣшкото сърдце... Прочулъ се е
 старъ старенинъ отъ изтока до захода!... Царътъ се
 научава за богатствата му, вика го и го пита, по какъвъ
 начинъ ги е спечелилъ. И стариятъ старенинъ започва
 съ благодарностъ къмъ Бога, за гдето му е далъ де-
 ветъ сина и деветъ снахи. Изъ нивитѣ му браздятъ де-
 ветъ рала, по лозето копаятъ деветъ копачки, по лива-